

Sygn. akt VIII U 1947/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2019 r. w Gliwicach

sprawy J. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 13 maja 2018 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1947/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 maja 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. G. prawa do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż nie przedłożył on żadnych nowych dokumentów mających wpływ na wysokość emerytury.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i orzeczenie co do istoty sprawy. Jednocześnie wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wyliczania rent i emerytur na okoliczność odtworzenia wynagrodzeń ubezpieczonego w latach 1962 – 1971. W uzasadnieniu podniósł, że nie może on ponosić ujemnych konsekwencji obowiązujących w latach minionych przepisów pozwalających na nie przechowywanie dokumentów dotyczących uzyskiwanych zarobków i wynikających z tego składek na ubezpieczenia społeczne.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. G. urodził się (...)

Decyzją z 20 listopada 1990 r. przyznano ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od 1 maja 1990 r. Do ustalenia podstawy wymiaru tego świadczenia organ rentowy przyjął wynagrodzenia ubezpieczonego z 3 lat, tj. od 1985 r. do 1987 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 281,56% i zgodnie z przepisami został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po nabyciu prawa do emerytury kontynuował zatrudnienie.

Decyzją z 23 listopada 2016 r. (...) Oddział w Z., rozpatrując wniosek ubezpieczonego z 26 października 2016 r., odmówił mu przeliczenia podstawy wymiaru emerytury górniczej na podstawie art. 110a ustawy emerytalno-rentowej, ponieważ nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się niższy niż 250% - wyniósł 219,87%.

W dniu 10 marca 2017 r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalno-rentowej.

Decyzją z 29 marca 2017 r. organ rentowy odmówił przeliczenia świadczenia ubezpieczonemu z uwagi na brak nowych dowodów w sprawie.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od powyżej decyzji, a Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z 2 czerwca 2017 r. (VIII U 803/17), uprawomocnionym w związku z oddaleniem apelacji ubezpieczonego przez Sąd Apelacyjny w Katowicach (wyrok z 4 kwietnia 2018 r. sygn. III AUa 1555/17), oddalił odwołanie ubezpieczonego.

W dniu 10 kwietnia 2018 r. ubezpieczony złożył kolejny wniosek o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalno-rentowej, wskazując, że wnosi o przeprowadzenie nowego dowodu w postaci opinii biegłego z zakresu wynagrodzeń, emerytur i rent celem odtworzenia jego wynagrodzenia w latach 1962-1971.

Zaskarżoną decyzją z 13 maja 2018 r. (...) Oddział w Z. ponownie odmówił ubezpieczonemu J. G. prawa do przeliczenia wysokości emerytury, gdyż nie przedłożył on żadnych nowych dokumentów mających wpływ na wysokość emerytury.

Ubezpieczony w okresie od 8 stycznia 1962 r. do 24 stycznia 1991 r. był zatrudniony w KWK (...) w K., przy czym od 8 stycznia 1962 r. do 30 listopada 1968 r. pracował na stanowisku ładowacza pod ziemią, od 1 grudnia 1968 r. do 31 grudnia 1968 r. jako młodszy górnik pod ziemią, od 1 stycznia 1969 r. do 30 listopada 1969 r. jako cieśla górniczy pod ziemią, od 1 grudnia 1969 r. do 31 marca 1971 r. jako górnik pod ziemią, a od 1 kwietnia 1971 r. do 24 stycznia 1991 r. jako sygnalista podszybia pod ziemią.

Związek małżeński odwołujący zawarł 3 lutego 1967 r.

Nie zachowała się dokumentacja płacowa ubezpieczonego sprzed 1972 r.

W latach 1962-1971 ubezpieczony pracował na 3 zmiany i przynajmniej 2 niedziele w miesiącu.

Na podstawie opinii biegłego z zakresu rent i emerytur K. S. z 13 marca 2019 r. (k.22-26) Sąd ustalił, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ubezpieczonego nie przekracza 250%.

W opinii biegły odtworzył miesięczne i roczne kwoty wynagrodzeń ubezpieczonego za lata 1962-1971 na podstawie danych z akt osobowych ubezpieczonego, akt organu rentowego i akt sądowych. Biegły w wyliczanych wynagrodzeniach z okresu zatrudnienia w KWK (...) ujął tylko te dodatki, które bezwzględnie przysługiwały ubezpieczonemu według przepisów branżowych w górnictwie z uwzględnieniem Karty Górnika i deputatu węglowego oraz – zgodnie z zaleceniem Sądu – dodatek za pracę w systemie 3-zmianowym (dodatek nocny) i dodatek za pracę w 2 niedziele w miesiącu. Do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 110a

ustawy o emeryturach i rentach z FUS w najkorzystniejszej wersji, tj. z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym z uwzględnieniem części zarobków przypadających po przyznaniu świadczenia, biegły ujął najlepsze 20 lat z całego okresu zatrudnienia, tj. 1969#1970, 1972-1978, 1980-1990. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony przez biegłego wyniósł 227,64%.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...), wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z 2 czerwca 2017 r. (VIII U 803/17), wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 4 kwietnia 2018 r. (sygn. III AUa 1555/17), opinię biegłego z zakresu rent i emerytur K. S. z 13 marca 2019 r. (k.22-26).

Sąd ocenił zebrany materiał dowodowy jako kompletny i spójny, a poprzez to mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. W szczególności Sąd podzielił opinię biegłego, która została sporządzana w sposób miarodajny, a konkluzje w niej zawarte są konkretne i przekonujące.

Strony nie kwestionowały opinii biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że ubezpieczony od 1 maja 1990 r. jest uprawniony do emerytury górniczej obliczonej w oparciu o wynagrodzenia z 3 lat, tj. od 1985 r. do 1987 r., gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 281,56% i zgodnie z przepisami został ograniczony do 250%.

Bezspornie ubezpieczony po uzyskaniu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Przedmiotem sporu jest wysokość emerytury ubezpieczonego. Zaskarżoną decyzją z 13 maja 2018 r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia wysokości emerytury, gdyż nie przedłożył on żadnych nowych dokumentów potwierdzających wysokość osiągniętych wynagrodzeń dla celów ustalenia podstawy wymiaru świadczenia.

Zgodnie z art. 114 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.) w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość.

Sąd wskazuje, iż ustawą z dnia 5 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 552) wprowadzono z dniem 1 maja 2015 r. zmiany w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodając m.in. art. 110a.

Zgodnie z treścią art. 110a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1270) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Zgodnie z ust. 2 ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Art. 110a znajduje zastosowanie do przeliczenia emerytur przyznanych na starych zasadach tj. obliczonych w myśl art. 53 ustawy emerytalno – rentowej, gdzie bezpośredni wpływ na wysokość świadczenia ma kwota bazowa oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia.

Bezspornie ubezpieczony pobiera emeryturę obliczoną na starych zasadach. Nadto po uzyskaniu prawa do emerytury kontynuował zatrudnienie.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało jednak, że art. 110a ustawy nie znajdzie zastosowania do ubezpieczonego, gdyż ten nie spełnił wszystkich wymaganych tym przepisem przesłanek. Ustalony na nowo wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia nie jest bowiem wyższy niż 250%.

Jak wykazano w toku postępowania wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom w najkorzystniejszej wersji, tj. 1969#1970, 1972-1978, 1980-1990, wynosi 227,64%.

Ubezpieczony twierdził, że w latach 1962-1971 osiągał wyższe wynagrodzenie niż przyjęte przez organ rentowy.

Dla wyjaśnienia spornej kwestii Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu rent i emerytur, który wyliczył kwoty wynagrodzeń ubezpieczonego za lata 1962 – 1971 na podstawie danych z akt osobowych ubezpieczonego, akt organu rentowego i akt sądowych. Biegły w wyliczanych wynagrodzeniach z okresu zatrudnienia w KWK (...) ujął tylko te dodatki, które bezwzględnie przysługiwały ubezpieczonemu według przepisów branżowych w górnictwie z uwzględnieniem Karty Górnika i deputatu węglowego oraz – zgodnie z zaleceniem Sądu – dodatek za pracę w systemie 3#zmianowym (dodatek nocny) i dodatek za pracę w 2 niedziele w miesiącu.

W ocenie Sądu biegły dokonał prawidłowych wyliczeń wynagrodzeń odwołującego, zgodnie z którymi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ubezpieczonego z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom w najkorzystniejszej wersji, tj. 1969#1970, 1972-1978, 1980-1990, wynosi 227,64%.

Sąd wskazuje, że strony nie kwestionowały opinii biegłego.

Reasumując, skoro nowo wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie jest wyższy niż 250%, to ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do ponownego przeliczenia pobieranej przez niego emerytury górniczej z zastosowaniem art. 110a ustawy, to jest z uwzględnieniem podstawy wymiaru wyliczonej na nowo, zgodnie z art. 15 ustawy.

Mając na uwadze powyższe Sąd – na mocy (...) § 1 k.p.c. – oddalił odwołanie.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piatek